

Det hviskes om en ny intifada

Av Peter M. Johansen,
Bagdad

Folk i de okkuperte områdene snakker om en ny intifada. Det er ikke lenger snakk om å kaste stein, men en langt mer alvorlig form for motstand. Det bobler i trykkokeren, sier Hisham Fararaj, statsviter ved Bir Zeit-universitetet på Vestbredden, til Klassekampen under et besøk i Bagdad.

– Folk har mistet forhåpningene til prosessen. Ikke alt håp, men det håpet som var der da prosessen kom i gang. *The peace process is a process of pieces*, fredsprosessen er en prosess av deler, sier Fararaj, en av deltakerne i en stor palestinsk delegasjon som med stor møyе slapp over grensa mellom de okkuperte palestinske områdene og ble kjørt strake veien gjennom Jordan med eskorte til Irak.

Fararaj ser en politisk sammenheng:

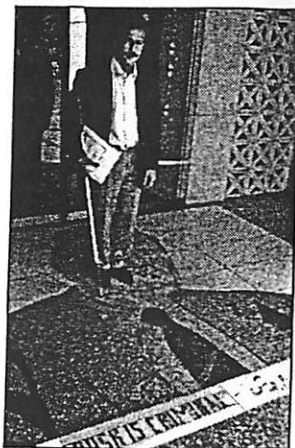
– Palestinerne er et hovedmål i den politiske krisa rundt Irak. Det er Irak som blir angrepet militært, mens palestinerne blir utsatt for politiske angrep. Konflikten pågår fremdeles, selv om den nå har antatt andre former.

Han mener at palestinerne nå mest av alt er opptatt av å overleve, å få de velkjente endene til å møtes, fordi de økonomiske og sosiale forholdene i de okkuperte områdene har gått fra vondt til verre under Oslo-prosessen.

– Det er svært vanskelig for folk som var så aktive og besluttsomme, å bli redusert til en tilstand av resignasjon for å kunne overleve. Situasjonen er verre enn i de tidligere bantustanene i Sør-Afrika. Der hadde folk i det minste faste grenser å forholde seg til, sier Fararaj.

Ustabiliteten ligger nedfelt i hvordan kartet er tegnet, hvor det er umulig å bevege seg fra en sone A til en annen uten å passere en

sone B (som er under israelsk kontroll) eller i det minste en sone

En ny Intifada kan være på gang, mener statsviteren Hisham Fararaj, her i inngangen til Rashid-hotellet i Bagdad. Foto: Peter M. Johansen.

C (som er under felles kontroll).

– Hensikten er å hindre all økonomisk utvikling og tvinge alt gjennom det israelske senteret. Det har en dyptgående psyko-sosial dimensjon at en hele tida må be israelerne om lov, for eksempel til å dra til Jerusalem. For så å bli utsatt for trakasseringer om en skulle få tillatelse til å reise.

– Og de som ikke får lov, må avfinne seg med å vente i det uendelige. Eller de forsøker å dra likevel på ulovlig vis, over fjellene. I frykt for å bli tatt, få tunge bøter, bli banket opp eller satt i fengsel.

– Alt dette har en svært negativ påvirkning på folk, akkurat slik det er tilskilt fra israelernes side. Israel vil ikke at palestinerne skal dra til Jerusalem; de vil at de skal miste kontakten med Jerusalem, de vil redusere Jerusalems betydning som politisk, kulturelt og økonomisk senter for oss, sier Fararaj.

Det er en tilstand som ikke vil være. Palestinerne vil ikke akseptere at resignasjonen får ta overhånd. Derfor vil det komme reaksjoner, derfor blir det snakket – om enn fortsatt lavt – om en ny intifada.

– Stenginga av de okkuperte områdene reduserer ikke, men øker sikkerhetsrisikoen. Det har vært flere angrep, det har vært større aksjoner som dem i Jerusalem og Tel Aviv og angrepene er blitt mer sofistikerte og dermed også mer elitepreget i forhold til intifadaen, sier Fararaj.

Krisa med Irak dreier seg om å tegne om det politiske kartet i Midtøsten etter at USA så rigorøst har mislykkes i å få Palestina-prosessen til å virke og ikke får statsminister Benjamin Netanyahu til å samarbeide for å få palestinerne til å ofre mer, mener Fararaj.

Reaksjonene – og aksjonene – vil komme.